

А.Ю. Томашевська

викладач кафедри іноземних мов

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

РОЗВИТОК ЛЕКСИЧНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ МОЛОДШИХ МЕДИЧНИХ СЕСТЕР У КОМУНІКАТИВНІЙ МОДЕЛІ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

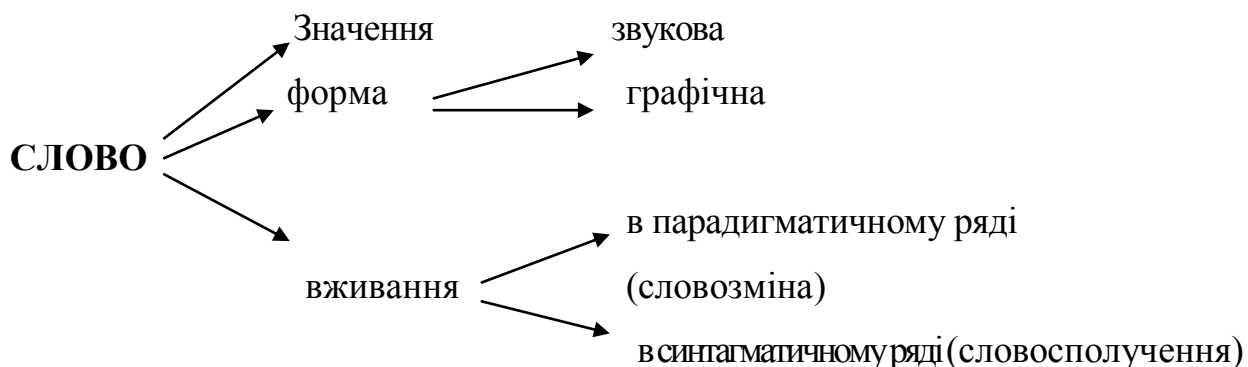
Зростання ролі медсестринства у лікувальному процесі вищих медичних закладах зумовило впровадження ступеневої підготовки медичних сестер, у здійсненні якої не останнє місце посідає і формування їх іншомовної компетенції.

Проблема розвитку лексичної компетенції останнім часом досить часто порушується в лінгводидактичних дослідженнях (О. Аматыєва, А. Богущ, Ю. Руденко). У лінгводидактичному енциклопедичному словнику лексична компетенція визначається як здатність миттєво викликати з тривалої пам'яті еталон слова відповідно до конкретного мовленнєвого завдання та включати його в мовленнєвий ланцюг. Як зазначає у своєму підручнику з методики викладання іноземних мов С. Ю. Ніколаєва: "...центральною ланкою в роботі над засвоєнням лексичного матеріалу є формування лексичних навичок" [1].

Для засвоєння лексичного матеріалу ми виділяємо наступні етапи: етап ознайомлення студентів з новими лексичними одиницями — семантизація лексичних одиниць; етап автоматизації дій студентів з новими лексичними одиницями.

Лексика в системі мовних засобів є найважливішим компонентом для розвитку мовленнєвої діяльності: для аудіювання і говоріння, читання і письма, що визначає її важливе місце на кожному занятті з іноземної мови, тому формування у студентів лексичних навичок постійно перебуває в полі зору викладача, завдання якого полягає в тому, щоб досягти повного засвоєння студентами програмного лексичного мінімуму і тривалого закріплення в їх пам'яті активного словникового запасу на всіх етапах навчання. Таким чином, ефективність оволодіння лексиною залежить від правильного вибору

викладачем методів та прийомів, від коректного підходу до змісту комунікативних вправ. Лексика індивідуалізує висловлювання, надає йому конкретного змісту. Графічно це можна представити так:

Слід зазначити, що величезна кількість психофізіологічних зв'язків слів: іноземного слова з поняттям, зі словом рідної мови, його численні морфологічні та синтаксичні взаємовідношення робить процес оволодіння лексикою і особливо лексикою німецької мови, надзвичайно складним.

Завдання практичного оволодіння іноземною мовою потребує пошук шляхів удосконалення як методики вироблення мовленнєвих умінь, так і великої уваги щодо організації мовного матеріалу. У методичній літературі висвітлюється низка питань, пов'язаних з роботою над лексикою. Однак існують і певні проблеми, що виникають під час навчання іноземної мови. В теоретичному плані найбільш суттєвими є три групи проблем: відбір лексики для комунікативного простору навчання; розробка раціональної методичної організації лексики, її технології, виходячи не тільки з труднощів її засвоєння, але і з урахування наявності різних комунікативних задач, особливостей ступеня навчання, різного співвідношення видів мовленнєвої діяльності; удосконалення прийомів навчання лексики, з огляду на мотиваційний блок мовлення.

Отже, прагматика застосування правильного відбору лексичного матеріалу набуває статус продуктивної (активної), а не рецептивної (пасивної) навички, створює оптимальні умови для використання резервних можливостей для розвитку лексичної компетенції молодших медичних сестеру комунікативній моделі навчання іноземних мов.

Література

1. Ляховицкий М.В. Методика преподавания иностранных языков: Учеб. пособие для филол. факультетов вузов / М.В. Ляховицкий. – М.: Высш. школа, 1981. – 159 с.
2. Ніколаєва С.Ю. Методика викладання іноземних мов у середніх навчальних закладах. Підручник. Вид. 2-ге, випр. і перероб./ Кол. авторів під керівн. С.Ю. Ніколаєвої. – К.: Ленвіт, 2002. – 328 с.